

Nr 500

Av herr **Lundström**, om inrättande av professorer i parodontologi vid karolinska institutet samt universiteten i Lund och Umeå.

(Lika lydande med motion nr 629 i Andra kammaren)

I motion i andra kammaren, nr 441 år 1965, av herrar Arvidson och Carbell, hemställdes att riksdagen ville besluta att från och med budgetåret 1965/66 inrätta professorer i parodontologi vid karolinska institutet i Stockholm samt vid universiteten i Lund och Umeå. I statsutskottets utlåtande, nr 40 år 1965, anfördes härom följande:

... Utskottet delar helt motionärernas synpunkter i fråga om angelägenheten av ökad forskning och utbildning inom detta mycket betydelsefulla ämnesområde. Utskottet, som förutsätter att universitetskanslersämbetet kommer att ha sin uppmärksamhet riktad på möjligheterna att omvandla nuvarande laboraturer till professorer, anser sig inte nu böra förorda inrättande av professorer i ämnet.

Riksdagen beslöt i överensstämmelse med statsutskottets utlåtande.

Riksdagen beslöt hösten 1964 att vid den blivande odontologiska fakulteten i Göteborg skulle inrättas en professor i parodontologi, och i statsverkspropositionen 1966, ecklesiastikdepartementet, föreslog departementschefen inrättandet av en dylik professor från den 1/1 1969, men för de övriga institutionerna för parodontologi i Stockholm, Malmö och Umeå upptogs icke något förslag.

Enligt min mening kvarstår alltså och med ännu större styrka behovet av intensifierad forskning och vidgad undervisning på de *redan förefintliga självständiga* institutionerna för parodontologi.

Inom snart sagt alla kulturländer finns professorer i parodontologi inrättade. Våra grannländer Norge och Danmark har exempelvis sedan en längre tid sådana professorer. Vi riskerar att komma efter i utvecklingen, när det gäller att bekämpa folksjukdomen parodontopati (tandlossnande) med dess invaliditetsframkallande egenskaper, om vi icke skapar erforderliga resurser att på vetenskaplig grund motverka skadeverkningarna. Ytterligare professorer bör därför inrättas.

Det enda som för övrigt hänt på hithörande ämnesområde är att de odontologiska fakulteterna i Stockholm, Malmö och Umeå i sina anslagsäskanden för såväl budgetåret 1965/66 som budgetåren 1966/67 och 1967/68 be-

gärt professurer i parodontologi och helt naturligt kommer att i sina petita för budgetåret 1968/69 upprepa sina äskanden.

Universitetskanslern har underlåtit att uppta dessa med varje år alltmer påträngande krav i sina anslagsäskanden trots att statsutskottet 1965 förutsatte att universitetskanslern skulle ha sin uppmärksamhet riktad härpå i sina anslagsäskanden och 1966, efter motion nr 400/66 av undertecknad, överlämnat ärendet till universitetskanslersämbetet för de åtgärder som kunde anses lämpliga.

Kompetenta forskare finns f. n. till förfogande för berörda professurer. Odontologiska fakulteten i Stockholm har med stöd av inhämtade sakkunnigutlåtanden uttalat sig för förste innehavare av professur i parodontologi. I Lund finns likaså vid universitetet högkvalificerad forskare att tillgå. För Umeås vidkommande är den nyinrättade laboraturen i parodontologi ej besatt, men kompetent sökande är av universitetskanslern föreslagen till laboraturen.

Med upprepande av vad som framhölls i motionerna nr 441/65 och 400/66, att det inte längre kan vara försvarligt att uppskjuta inrättandet av professurer i parodontologi vid de lärosäten där odontologiska fakulteter finns hemställes, att riksdagen ville besluta att från och med budgetåret 1967/68 inrätta professurer i parodontologi vid karolinska institutet i Stockholm samt vid universiteten i Lund och Umeå.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag

att riksdagen måtte besluta att fr. o. m. budgetåret 1967/68 inrätta professurer i parodontologi vid karolinska institutet i Stockholm samt vid universiteten i Lund och Umeå samt för ändamålet under åttonde huvudtiteln anvisa erforderliga medel.

Stockholm den 26 januari 1967

Birger Lundström (fp)